

[Handelsministeren.]

Bestemmelse om Salg af Aktierne, samlet eller delt, underhaanden eller ved offentlig Emission. Statsgarantien skulde fortsættes. Afviklingskassens Bestyrelse skulde gøre Indstilling til Handelsministeren om Foranstaltninger, der uden at skade Bankens Virksomhed kunde medføre gradvis Ophævelse af Statsgarantien, og Ministeren bemyndigedes til med Tilslutning af Rigsdagens Landmandsbankudvalg at træffe de i saa Henseende nødvendige Beslutninger, der dog ikke uden skriftlig Tilslutning fra samtlige vedkommende Kreditorer kunde indskrænke de disse tilkommende Rettigheder i Henhold til Garantiloven. Om Forslag I's Enkeltheder skal jeg i øvrigt henvide til Udvalgsberetningen.

Som jeg har nævnt, har Regeringen gennem mig haft Adgang til nøje at følge Tomandsudvalgets Arbejde og til at drøfte forefaldende Spørgsmaal med Udvalget. Under de saaledes førte Forhandlinger har Regeringen paa et tidligt Tidspunkt af Udvalgets Arbejde tilkendegivet, at Regeringen for sit Vedkommende ansaa den i Forslag I angivne Vej for ufarbar, idet den efter Regeringens Opfattelse maatte befrygtes at føre til en Opretholdelse af Landmandsbanken som ren Statsbank, hvad man ikke kunde anse for rigtigt. Derimod har Regeringen tilkendegivet Villighed til at søge gennemført en Ordning af Landmandsbankens Forhold i væsentlig Overensstemmelse med de i Forslag II angivne Linier, for saa vidt nødvendig Basis herfor kunde skaffes til Veje.

Forslag II tager Sigte paa en øjeblikkelig Nedbringelse af Statsgarantiens Omfang derigennem, at en saa stor Del som muligt af Landmandsbankens levedygtige Forretning overføres til en i dette Øjemed nyoprettet privat Aktiebank. Statens Garanti skulde ikke omfatte den nye Bank. Landmandsbanken selv skulde fortsætte sin Virksomhed, indtil Overførselen til den nye Bank var tilstrækkeligt vidt fremskreden. Derefter og senest inden Udgangen af Marts 1922 skulde Landmandsbanken træde i Likvidation. Forslag II indeholder ikke som Forslag I nogen udtrykkelig Bestemmelse om Afskrivning af den tabte Aktiekapital med videre, idet dette efter Forslaget er uforment, da det straks fastslaas, at den gamle Landmandsbank skal likvidere og Virksomheden fortsættes af en ny Bank.

Den nye Bank, som benævnes „Den nye danske Landmandsbank“, skal ifølge Forslagets § 3 forpligte sig til

for det første i den Udstrækning, som Bankens Ledelse skønner det forsvarligt og de forhaandenværende Midler muliggør dette, at overtage Engagementer fra den gamle Bank, for det andet i det Omfang, det er foreneligt med Bankens Tary, at antage sine Funktionærer blandt den gamle Banks Personale, og for det tredje som Vederlag for Overtagelsen af den gamle Banks Virksomhed at udrede en aarlig Afgift svarende til $\frac{1}{3}$ pCt. af den samlede Balances Indskudsmidler — for at udtrykke den foreslaaede Bestemmelses Hovedindhold med faa Ord. Den foreslaaede goodwill skulde kun betales af Bankens Overskud, for saa vidt dette kunde strække til efter nødvendige Afskrivninger og vedtægtsmæssige Henlæggelser samt efter Udbetalingen af 6 pCt. Udbytte til Aktionærerne. Ydelsen skulde kun svares, for saa vidt det enkelte Aars Overskud kunde strække til, og altsaa ikke være kumulativ. Forpligtelsen skulde ophøre med Regnskabsaaret 1948 eller i Tilfælde af Bankens Ophør.

I øvrigt indeholder Forslag II nærmere Forskrifter angaaende den nye og den gamle Banks Ledelse samt angaaende Nedsættelse af et særligt Udvalg bestaaende af Formændene for den gamle og den nye Banks Bankraad og af yderligere 3 af Handelsministeren udnævnte Medlemmer. Udvalget og Nationalbanken har lagt megen Vægt paa dette Udvalgs Oprettelse, idet man har ment, at man bedst gennem et saadant Udvalg kunde sikre det gode og hurtige Forløb af Overførselen fra den ene Bank til den anden i Overensstemmelse med, hvad der vil være i begge Parter Interesse.

Ifølge § 7 i Forslag II skulde der tillægges den nye Bank en Fortrinsret til at overtage den gamle Banks Aktiver og Passiver, dog at denne Fortrinsret ikke skulde omfatte de efter 1911 oprettede udenbys Afdelinger, som kan afhændes til lokale Pengeinstitutter eller overgaa til selvstændig Virksomhed, hvor en saadan Ordning kan gennemføres paa betryggende Maade og paa tilfredsstillende Vilkaar for den gamle Bank.

Som nævnt skulde der tillægges den nye Bank en Fortrinsret, saaledes at denne under i øvrigt lige Vilkaar bør have Adgang til at overtage de Aktiver og Passiver, den maatte ønske, medens den gamle Bank ellers ikke — vel at mærke med en enkelt Undtagelse, nemlig de til Hovedsædet knyttede Laaneengagementer, som den nye Bank kan forlange overdraget til